

REGIUNEA B A C A U

Albu, căpitan.
 Barbălată (la Moinesti)
 Constantinesci Iordan, comand.
 Dobrescu, lt. anchetator.
 Livezeanu (Levenson), locot.
 Mazăre, fost Jandarm
 Munteanu, plutonier.
 Năstase, anchetator.
 Polac, locot.
 Stancu, locot.
 Timiraș, din siguranță, 1946.
 Zelter, locot. fiu de zaraf din Dorohoi, bataus.
 Avram, locot.
 Comanescu (Lorentz), maior.
 Câmpeanu, lt. col. nume de împrumut.
 Gruia Manea (n. 1924) lt., fost zaraf
 Mazere, anchetator.
 Mireanu (din Măgurești), lt.
 Mutică, locot.
 Pârvu, plut.
 Popescu, plut.
 Rusu, general, criminal.
 Volcescu (a omorit pe Buliman..)

NITD Comandant Col. 1957

ZOLTESCU Gh, procuror, totuși anchetator.

Tg. O C N A

Comandantul securității orașului era Bălan, în 1950.

Tot în acea perioadă a început să funcționeze și închisoarea-Spital pentru deținuții bolnavi de TBC, aduși de la canal sau temnițe. Condițiile nu erau de spital ci de exterminare. "Doctorul afară de controlul tensiunii și temperaturii, nu ne putea și nici nu avea cu ce să ne ajute. Doar cu sfaturi. Din când, în când, câte o pastilă de hidrazidă, câte o injecție cu calciu clorat sau gluconic. Nu aveam alt vas decât gamele de mâncare. În acestea vărsa sângele, din hemoptizie, pe aceasta o spălam cu apă din hârdău, cu aceiași cană și gamelă mă spalăm și eu pe mâini, pe care le lăsam la aer să se usuce deoarece nu aveam nici un fel de prosoape, batiste ori cărpe." (Ion Z. Butnaru)

Și în aceste condiții și cu astfel de oameni s-a început reeducarea. Iată ce relatează Alexandru Virgil Ioanid, condamnat la 20 ani din care a executat 15 ani și care aici s-a opus reeducării condusă de ofițerul politic Augustin Șleam ajutat de câțiva bătauși din echipa Turcanu, înbolnăviți și ei de TBC:

"Intr-adevăr reeducarea în închisori nu a atins nicăieri culmile de brutalitate, oroare și pervertire sufletească la care s-a ajuns în țara noastră. Ori ce calificative pe care i le-am aplica rămân palide față de realitățile trăite de victime. Pitesti, Canal, Tg. Ocna, Aiud au fost uriașe altare păgâne pe care s-au adus jertfe sângeroase zeului nesățul al comunismului crud. Mai mult sânge! Mai multă carne fragedă, tânără! Mai multe suflete zdrobite! Mai multe minți creatoare nimicite! Fără milă, fără remușcare. La Tg. Ocna reeducarea a început într-o camera cu ferestrele acoperite de pături. Reeducării sosiți de la Pitesti s-au masat într-o încăpere unde -sub protecția ofițerului politic și a gardienilor- au continuat așa zisele "demascări", adică prelungiri ale anchetelor efectuate de securitate, pe motivul că unele fapte ar fi rămas nedezvăluite și unii oameni neincriminați. De dincolo de pături se auzeau vociferări, sunete surde, pocnete, gemete.. Scopul principal era să se răspândească o atmosfera de teroare, de groază, în penitenciarul-spital Tg.-Ocna, plin de bolnavi de plămâni, ca astfel succesul reeducării să fie rapid. N-a fost, nici rapid, nici altfel, n-a fost de fel. Bolnavii prăvăliți pe ultimele trepte ale suferințelor, găseau în asemănarea patimilor cu cele ale marelui chinut Isus, o rezistență și putere de ridicare pe verticala spiritului, în zăne inaccesibile oamenilor în împrejurări obișnuite, Aici s-a săvârșit o experiență sufletească singulară. Acesta a fost miracolul de la Tg.-Ocna." Iată câțiva dintre cei ce au patronat crimele:

Brumă Anton, director.
 Ciobanu Vladimir,
 Valahe, lt. maj.

Șleam Augustin, ofițer politic.
 Leonte, lt. major.

Oboga.

ORBAN Petre, ref. respic

G A L A T I

Wisting Eugen, KAG-bist a fost numit ca sef al regiunii.

Adalbert Ijak, din aceeași sursă rusească a stat ca sef. Aici au avut de a face cu mișcarea de rezistență din cotul Carpaților care a început în 1948, continuată cu mișcările țărănești împotriva colectivizării ce au durat până în 1958 făcând de multe ori să învoșească apele Siretului. Arestații erau schingiuți la Focsani și apoi treceau prin "abatorul" Galațiului de unde ieșeau schilodiți înaintea de a fi trimiși la fabrica de procese ce funcționa aici.

Unul dintre cei ce cutreeră satele și au adus o contribuție deosebită în genocidul din 4-5 Decembrie 1957, a fost un Aramă, securist. Satul Vadul Roșca rămâne simbolul în apărarea proprietății. În cel

mai săraci oameni, personal Ceausescu a ordonat să se tragă cu mitraliera făcând să curgă sange nevinovat. Până și procurorul șef care a condus ancheta se întreba, pentru ce oare s-au răsculat țărăniile, ce nu aveau ce apara, săraci, ca nimeni alții.

La Galati se afla și o închisoare care a devenit celebră în tortură datorită lui Petrance Goiciu "director", găgăuț, un fel de lăcătuș neispravit, coleg cu Gheorghiu Dej și Alex. Dragici: matahalos, buze mari, roșu la față, la prima și ultima privire un monstru, o făptură a carei inteligență nu se părea ca licărise pe undeva... cândva... care și inchipuia că nu este posibil ca altul să gândească altfel decât el. Și până la plecarea la Gherla a terorizat deținuții împreună cu:

Bineața Ion (cumsecade)

Codreanu Ion

Dima, subofițer

Iordache Ctin. Comand. adj.

Rusu. plut.

Stefan Gheorghie, gardian.

Vâșlan, cap. 5 Brăila;

Copăceanu, lt.,

Căpraru (din Ivesti), gardian

Cotigă (din Lespezi-Bacău)

Dragan Ion

Puscaș, maior în 1950.

Stoica, din Corod, lt. major.

Tanvuia, gardian.

Veres Victor, plut. (Brăila);

RACEU Dumitru - Brăila.

F O C Ș A N I

Securitatea de aici a participat la urmărirea partizanilor și la represiunea împotriva răscoalelor țărănești din Vrancea și satele din jurul cotului Carpaților. Printre ei s-a reținut:

Stoica Petre, comandantul securității, o fiară deslănțuită.

Schulman. lt. tortura în anchetă. Feichenbaum Solo. plut. sec.

Regiunea D O B R O G E A

Această provincie a fost crunt terorizată și pamantul este înbiat de sânge și schelete. Aici Ceausescu s-a deslănțuit cu cea mai mare furie să colectiveze prima regiune. A avut parte de nemernici care l-au ajutat, și a înalțat cruzimea la rang de virtute. Iată o parte din călăii ce au acționat acolo:

Dușa Victor, fost național țărănist, a trecut în timpul războiului la comuniști și după 23 August 1944 a început să terorizeze, primii fiind foștii lui colegi. De la siguranță a ajuns prefect.

Vălcu Vasile, croitor de meserie, bulgar de origine, ilegalist, a fost însărcinat de Bodnarenco Pintile cu "pacificarea" regiunii. A terorizat fără milă. A ajuns în comitetul central.

Doicaru Nicolae, din siguranță a trecut șeful securității și împreună cu Ceausescu au făcut să curgă sânge pe unde treceau. A ajuns în direcția de spionaj extern, ca general, după Pacea. S-a sinucis în anul 1989 și de ce nu, a fost sinucis. Iată alți călăi ce au acționat:

BOLINTINEANU general, comandantul regiunii Dobrogea și se învârtete în cerce.

BOTEA Ion, șef securitate, Comitatul 1950

SEPI Năstăle 1956 șef regiune. ROȘCA Ștra audietor 1950

PENEA Teodor, Lt. 1945

NEGREA Anca, inventa organizatii

Anani, anchetator

Ang. I. Ionescu I. cap. 1952

Bălan, locot. 1948,

Bodea. Ion, maior.

Bota Mihăilă, ordona executi.

Boștină Gh. șef trupe securitate.

Boliintineanu, comand. sec. 1958.

Câmpeanu Romeo, comand. 1979-82.

Codin, ofițer

Cojocaru, cap. 1960.

Dinu (țigan din Ovidiu), căpitan.

Enciulescu Lt. maj.

Flintea Ion, căpitan 1952.

Georgescu, căpitan, 1956

Ionel, plutonier 1948

Iliescu, anchetator 1958.

Mihăilescu, Lt. 1945

Mușă, anchetator,

Panait, lt. a ucis în colectivizare.

Teodorescu, locot. in 1948.

Mihăilă Gheorghe Lt. 1944

STUPU Andrei Lt. 1934

COPACIU Stela, cap. 1955

IONESCU Astighe, locot. 1945

NICOLESCU Gheorghe Lt. 1942

Anghel, lt. maj. in 1960

Bardas Dumitru.

Bărbulescu, locot. 1948.

Bolanu, fost sofer, ajuns general

Bostănu Virgil, maior

Burlacu, colonel

Cazacu, maior.

Chira, maior.

100- Coja, anchetator 1958.

100- Crisan, căpitan, 1960.

Dragomir, căpitan.

Enescu, anchetator.

Giuglea, colonel.

Ion Ion, anchetator 1958

Ianculescu, colonel 1960.

Jornea Gheorghe, maior 1958.

Mocanu, comandant, in 1958.

Oancă Const., cap. 1952.

Rusu, ofițer.

Hacerian Mesia, șef cadre securit.

IONESCU Constantin, locot. 1950

PRICEA Constantin, sublocotenent 1951

În sediul acestei securități, au fost omorâți în anchete, s-au înscenat procese tip conducerea Canalului în care s-au pronunțat pedepse capitale (1952), și tot aici au fost aduși administrativii din Bărăna în 1958/59 pentru a li se încena iar procese conform directivei lui Alexandru Drăghici. Tot aici erau aduși deținuți politici de la muncă de exterminare și supuși la altă exterminare prin anchete suplimentare. Securitatea de aici supraveghea toate muncile forțate de la "Canalul morții" și din Delta Dunării.

CANALUL

"Istoria noastră cea din lacrimi stoarsă
 va ține minte și între foi va strânge
 acest cumplit Danubiu, care varsă
 pe trei guri apă, iar pe-a patra sângeră." (R. Cahuleanu)

CERNAVODA

În acest loc de unde începea canalul spre Marea Neagră erau două colonii de muncă forțată: una de bărbați și alta de femei. Primele lucrări au început în Mai 1950, cu deținuți politici din Țenite și dintre reducății de la Pitesti. Munca era forțată cu oameni distrofici cărora nu li se da posibilitatea refacerii și nici medicatie. Amenințarea cu moartea te pândește la fiecare pas. În Sâmbăta Paștelui 1951, un țaran bătran și uscat, care de abia mergea, a fost luat de gulerul hainei, de către sergentul Securist Matei și întorcându-l cu față spre el i-a descărcat în piept o salva de mitalieră.

Sistemul de exterminare era condus printre alții de:

Huslău, comandant

Crăciun, ofițer politic

Fuchs, maior

Secăreanu, comandant la femei.

Stan, politruc.

Kormos, comandant

Margărit, ajutor comandant.

Ghinea, șint Tepeș Voda, politic.

Florea, gardian

Și "domnisoare" militiene.

Egalitatea era deplină între bărbați și femei. Și unii și alții cărau la roaba a jûgul după gât, foloseau bărosul și tărnașopol până cădeau. Erau bătuți și pedepsiți pentru neindeplinirea normei.

P O A R T A A L B Ț A

Ea mai mare colonie de muncă forțată de pe canal. Era un fel de centru de triere pentru celelalte lagăre de muncă forțată. Printre cei care erau în număr de circa 10.000 se aflau și deținuți de drept comun care terorizau pe politici pusi fiind de conducerea închisorii.

În 1950 comandant a fost Pavel, lt. major, provenit din hamal.

Silișteanu, locot. politic, făcea pe ajutorul de comandant.

Damșa Victor căpitan, comandantul cu paza lagărului și a punctelor de muncă. A dat dispoziție să se tragă în deținuți. Așa a fost împușcat studentul Ionel Mușeteanu, în Iulie 1951, în colonie, de un ostaș.

Fecioru Ion, născut în Cucerdea (lângă Târnăveni) în 1928, lt. maj. a fost numit comandant în 1954, venind de la Midia. Era o fiară. Mai târziu a fost șef supraveghetor în Bălțile Dunării unde sărea cu calul pe deținuți, ca și Maromete. Pentru cruzimea lui a avansat la General.

Câmpeanu, sub. politic în 1950, a trecut apoi la Constanța și Pitesti Moraru, locot. politic în 1953, brută care pedepsea cu sadism.

Nazăru, ofițer politic.

Haralambie, colonel

RADU Sandu capot

Mușă

Purice

HALACHIDE Iordana 1951

Cherasescu, locot.

Aici era și un spital unde lipsa de instrumentar și medicamente era permanentă. Se faceau improvizații de doctorii excepționali dintre deținuți. Din cauza numărului extraordinar de mare de morți, după ce s-a înscenat procesul conducerii canalului, s-a trecut la înscenarea procesului doctorilor deținuți ca vinovați denumărul mare al celor decedați din cauza muncii forțate. Conducerea lagărului a căutat să acuze pe cei mai buni doctori (Traian Mihailescu și Stefan Brândusoiu) cu ajutorul colaboraștilor Andronescu și Blazian.

Din cauza regimului represiv practicat de conducere au avut loc nenumarate greve ale foamei, în 1953-1954, când s murit în condiții de exterminare sublocot. de cavalerie Anastasiade.

P E N I N S U L A

Lagăr de exterminare prin munca forțată înființat în primavara anului 1950, a avut o capacitate de peste 5000 deținuți politici. Și aici era iadul pe pământ prin munca de exterminare de la Mamaia, Căriera Ovidiu, Mustață, Stânca... Istoviți, deținuții muriau pe șantiere, erau împușcați sau bătuți la întoarcere pentru neindeplinirea normei.

Dobrescu, locot. major, fost hamal a condus lagărul în 1950/51.

Chirion, locot. politic., originar din com. Podeni-Prahova, figură lombroziană, a participa la crime în lagăr unde a fost împușcat Dumitache în luna Martie 1951. Tot el a organizat schingiuirea deținuților în brigăzile studențești conduse de reeducații de la Pitesti, care băteau noapte de noapte, în cântecul acordeoanelor și cu pături la ferestre. Printre torturile de neuitat este ziua noapte a Sf. Bartolomeu din 21/22 Iunie 1951, urmată pe 12 Iulie de împușcarea doctorului Ion Simionescu, pe șantier, la fabrica de caramidă. În toate aceste crime și în altele multe fărădelegi a fost implicat Chirion. Scos din securitate se pare ca a ajuns funcționar la Peco.

Zamfirescu, fost hamal, comandant 1951, a patronat toate crimele lui Chirion și le-a încurajat.

Ghinea și Stan, doi instructori politici care au încurajat delatiunea. Cojan, ajutor comandant, locot., a bătut pe dr. Traian Mihailescu pentru că a folosit la deținuți penicilina destinată porcilor securității. Cornățeanu Eugen, născut în 1905 la Brezoi-Vâlcea, căpitan, comandant. Burghisan Petre, căpitan, a stat puțin timp comandant.

Lăzăr Tiberiu, fost șofer, comandant fiara la Făgăraș. Când bătea, devenea sadic. Cazurile lui Maxim, Minică și Remus Radina,

Georgescu cap. în custodia lui Zamfirescu venita în capabil în Apusei contra peste 2000 b.

Silișteanu, fost hamal, locot. politic, a căutat să învrăjbească atmosferă tot timpul prin rețeauă de delatori .

Serban, sergent maj., bătea îngrozitor, L-a nenorocit pe tânărul Cioa-ta, din Dâmbovită și în nesimțire l-a aruncat în groapa de var.

Vornicu, locotenent, a torturat. A ajuns șef la lăgărușul Ovidiu.

Vrăjitorescu și Ionescu Gh. Ion. sergenți din gardă, băteau.

Sălăjan

Gurlui, comandant

Despinoiu, adj. comandant.

Mocanu, căpitan.

Alexandru Vasile căp. 1950

Coasta G A L E Ș

Acest lagar de muncă forțată a luat ființă în primăvara 1952, pregătit pentru a primi noul val de arestări administrative din 15-08-1952.

Comandant a fost Burghisan Petre care s-a întrecut în a creea condiții îngrozitoare de cazare și muncă.

Serban, ofițer politic care s-a comportat brutal, terorizând deținuții a impus construirea de carcere din beton fără aerisire. Din cauza muncii forțate și a pedepselor aberante, în lanțuri și cătușe americane, s-au produs greve împotriva lucrului și oprăsiunii. Remus Radina a fost unul dintre promotorii și a reușit să aducă procurorul.

IOANȚESCU Alexandru căp. la lagărul NOVA COLME FLORE.

CAPUL M I D I A

Lagăr de exterminare prin muncă forțată așezat pe malul Marii Negre în apropiere de locul de vărsare al canalului, s-a înființat în 1949.

Timofte Gheorghe, născut în 1914 la Nicșeni-Botoșani comand. 1949-1951, a ajuns până la gradul de colonel datorita "realizărilor".

Borcea Liviu, ajutor brutal din Turda, a ajuns comandant instalat de nașul lui , col. Albon (Feiher) August. Cuvântul călăi este puțin pentru a-i caracteriza pe amadoi. În timp ce Albon ztriga să săpăm cu gamela canalul, Borcea urla: "Bandiților aruncați mâncarea la WC-uri ca să săbiți, să sabotați construirea acestei marețe artere prin care partidul a înțeles să va ofere reabilitarea" Introduse-se munca forțată de 12 ore "zi lumina". Pentru deținuți nu exista timp nefavorabil și sărbători, dar nici mâncare. Erau niște cadavre ce mureau muncind. Morții erau aduși de pe santier și stivuiți într-o magazie, Se ridicau săptămănal sau când venea doctorul raional să semneze certificate. Toți erau aruncați în gropi comune, fără nici un semn.

Lupu, ofițer politic urla: "Să nu uitați că Midia e lagăr de exterminare, de aici nu mai pleaca nimeni" Alte fiare:

Alexandrescu Gheorghe, colonel.

Bogdan

Florescu, locot. major

Oancea Constantin, plutonier.

Popescu Vasile, sublocotenent.

Tanasov, plutonier, de langa Hârșova

Tălmăciu, sergent din Tecuci.

Tufă, plutonier de langa Hârșova

Tâmplaru, sergent, sadic.

Vidrașcu, căpitan

SCRIPCĂ G. 1950

Si într'o zi când a venit o comisie numeroasa de la București, Borcea s-a otrăvit. După ce i-au făcut spălături s-a pomenit în boxa cu nașul lui Albon fiind condamnați. Se descoperise că, desi comuniști în ilegalitate, erau de fapt agenții siguranței, cu note informative.

ALTE CADRE VINOVATE DE ZECILE DE MII DE MORȚI DE LA CANEA

Cojan Gheorghe, născut la Hârșova în 1922, maior 1952-53 la Midia.

Filip Ion, n. 1927 la Iclandul Mare (Mureș), căp. politic 1951-Midia.

Naghi Augustin, lt. politic 1952-53 la Midia. (n. 1931 la Cluj).

Gherasim Vasile, n. 1925 la Tămăuța-Mureș, locțiitor 1953-54 la Midia

Fecioru Ion, n. 1928 la Cucerda, comandant la Midia în 1954-55

Ciobotaru Ghiță, of. politic 1954-56 și 1959-61, ajunge colonel.

Cornășteanu Eugen, n. 1905 la Brezoi-Vâlcea, căp. 1955

Crăciunescu Miron, n. 1929 în jud. Olț, 1953-54 Midia, ajunge maior.

Tobos Virgiliu, n. 1930 la Ghercesti-Mokj, loct. 1955, ajunge lt. col.
 Alexandru Vasile, căpitan, of. politic 1957-58 și 1962-63.
 Gheorghiu Anton n. 1928, căp. 1956, ajunge general.
 Dumitru Pavel, n. 1931 la Jugureni-Dâmbovița, căp. 1956-57, loctiitor.
 Olteanu Gheorghe 1957-64, ajunge colonel.
 Gurlui Vasile, n. 1928 la Piatra Neamt, ajut. comd. 1961, ajunge colonel
 Mecu Iosif, născut la Pitesti, 1966-68, va ajunge lt. col.
 Despinoiu Alexandru, n. 1937 la Sâmburesti-Olt. ajut. comand., colonel.
 Ioanitchi Gh., n. 1930 la Brăila, loctiitor 1969-77, ajunge lt. col.
 Goie Octavian, n. 1937 la Agris-Salaj. loctiitor 1977-89, colonel.
 NICHIȚIU *maior necruta informatori prin Sautaj*

DELTA - DUNĂRII

Grindu și Periprava

Acolo s-a lucrat la exploatarea stufului în conditii de exterminare din toate punctele de vedere: al cazării, muncii și asistenței medicale. Se lucra în apă și fără echipament de protecție și dacă se da așa ceva din când în când, acesta era deteriorat.

Dintre schingiuitori au fost reținuți deocamdată:

Albu, maior	Ciorănescu Dumitru, maior.
Condurache, colonel,	Furnică, schingiuitor, subofițer.
Fecioru, cu experienta de la	Toth, ofițer.
Poarta Alba și Capul Midia,	<i>LUNGU, plutonier</i>
<i>CHIRU Irie, căpitan</i>	<i>COSTACHE, gardian</i>

BICAZ

Dintre administrativii arestați în 1952 sau cei cărora le expirau pedepsele la canal, erau trimiși în continuare la muncă forțată pentru construirea hidrocentralei Bicaz și anexele ei. Un lagăr de muncă forțată se găsea și la Borzești. Printre cei ce au schingiuیت:

Albu, ofițer Dogaru, comandant. Pietraru, of. politic.

TULCEA

Pe strada Mahmudia se afla sediul sigurantei și mai târziu a devenit al securității. În 1948 când au început arestarile se aflau încă din vechea siguranță. Iata o parte din schingiuitori:

Visting Eugen, fost sef siguranță a trecut avansat la Galați.	
Paul, căp., sef siguranță în 1948.	Anton Toader, fost gardian.
Cornea	Crețu, Eiuș, comisar în 1948.
Roibu Nichifor din com. Flopu	Gaitan, lt. schingiuitor.
Milea Tudorel, colonel, comandant securitate	
Zărnescu Nicolae, colonel, adjunct comandant.	
Buteică, col., 1987	Colnan, colonel
Nelcu Ion, maior	Vazanhevici Ion, colonel

Toți aceștia și alții au făcut parte din aparatul represiv.

HÂRSOVA

NEGULESCU Nic. Lt. maior

BALȚILE DUNĂRII

Represiunea în România nu a luat sfârșit odata cu moartea călăului omenirii I.V.Stalin. După o scurtă perioadă de acalmie în țara și închisori, din 1957 începe o alta etapă de cruntă teroare cauzată de revoluția din Ungaria care crease o stare de solidaritate în rândurile tinerețului, de retragerea trupelor sovietice și de un nou val de teroare asupra țărănimii de a se înscrie în colective.

Securitățile au început să lucreze din plin și să zdrobească oamenii, cel mai "pretios capital", în primul rând au fost adunați toți cei care se eliberaseră, fie direct la domiciliu fie trimisi cu domiciliu obligatoriu, mai ales în Bărăgan. Odată arestați au început să-și chinuiească pentru a spune cu cine s-au mai întâlnit pentru a face noi loturi de "contrarevolutionari".

Paralel, prin intermediul informatorilor al caror număr crescuse considerabil, au început să confecționeze loturi, după loturi, din oameni nevinovați din întreprinderi, pentru "discuții dușmanoase" sau "comploturi" imaginare. De această dată pedepsele erau foarte mari, de la 15 la 25 ani muncă silnică.

O alta categorie a fost arestarea preoților, ca instigatori ai țărănilor pentru a nu se înscrie în colective. Și țărani au urmat iar cu zecile de mii pe preoți, pe drumul Golgotei. Cu toate acestea au izbucnit zeci de revolte țărănești până în 1962, pe tot teritoriul țării.

Dacă în prima perioadă Canalul morții a făcut peste o sută și ceva de mii de victime până la închiderea lui, după 1956 s-au găsit alte obiective: stuful din deltă și digurile din Balta Brăilei. Și aici au murit alte zeci de mii, fie din cauza muncii de exterminare, fie din febra tifoidă datorată condițiilor inumane în care au fost ținuți.

LUCIU GIURGENI

Zisă colonie, fiindcă de fapt erau niste saivane și bacuri în care se dormea, situate la despartirea brațului Măcin din Dunare. Ca peste tot nu se putea îndeplini norma și la întoarcere erau bătuti ca hoții de cai scheletele, pentru că nu erau în stare să sape și să împingă roaba. La locul de muncă erau bătuti deasemenea și se asmuțeau câinii atunci când cădeau istoviți. Printre schingiuitori se aflau:

Scarlat, sergent,	Cornea, plut.,	Moldovan, ofițer politic
Rotaru	Malaceanu	Tuca

STOIIENEȘTI

Un alt loc de tortură aflat în Balta Brailei, pe brațul Măcin. Condițiile de muncă forțată erau aceleași ca și bătaia generalizată în cazul neîndeplinirii normei.

Petrescu era comandantul lagărului de exterminare și personal chinuia deținuții politici și nu se îngrijea de condițiile în care trăiesc. Din cauza sobolanilor, care pur și simplu noaptea asaltau paturile deținuților și magazia de alimente, s-a declanșat o epidemie de febră tifoidă care a început să secrete printre oameni.

Prisacaru, plutonier, lua la întrecere cu comandantul în chinuirea celor ce nu mai puteau munci.

Anton, maior, comandant și la Piatra Frecatei.

BANDOIU

Un lagăr mic, dar cu chinuri mari, unde munca istovitoare la construirea digurilor a făcut numeroase victime în rândurile deținuților. Gafta, maior, bătea cu parul și cisma. Lungu Nicolae, sergent, chinuia.

S A L C I A

Lagăr de exterminare așezat pe brațul Macinului în insula Brailei, era format și din deținuții de drept comun și din cei politici. Aceștia din urmă erau îngrămădiți în mari saivane de oi transformate în dormitoare. Se dormea pe paturi de fier suprapuse, fără saltea sau perină. Tot aici se găsea și un zis spital central făcut din chirpici. Munca se făcea pentru construirea de dig împotriva inundațiilor.

Simovici, comandantul, era lipovean, umbla calare și asmuțea cainele pe deținuți dacă vreunul sta sau se ducea să-și facă nevoile. Seara erau bătuti cu vâna de bou pe fundul gol, până ce leșinau.

Mica Marin, originar din Ișalnița-Dolj, căpitan, comandant 1960-62 continua tortura dar nu l-a depășit pe Smilovici care avusese în anul 1957/58, 85 de morți, pe conștiință. Azi Mica Marin, colonel pensionar locuiește în Craiova, pe str. Romulus 3 (b1. B1.1), vis-à-vis de AFDPR.

Bojoacă Aurel, plutonier

Bucoveanu Gheorghe

Ilinca Tudor, sublocot.

Milos, locot. maj.

Lungu Nicolae, plutonier

Manciulea Pătru, căp.

Pavel Ion

Popa Ion, locotenent.

Din cauza condițiilor neigienice și a invaziei sobolanilor și aici a izbucnit dezinteria și febra tifoidă făcând sute de victime. Morți erau duși în cimitirul satului Agaua și aruncați în gropile comune.

G R A D I N A

Alt lagăr și tot de exterminare prin munca forțată, se gasea la 6 km. distanță de Piatra Frecăței, tot pe brațul Macin.

Andrei, maior, comandant, sărea cu calul pe deținuți.

Molnar, locot. major, la fel teroriza deținuții.

Cojocar, plut.

Donea, plutonier

Stratache, plutonier, era printre schingiuitorii principali.

Din aceleași cauze de igienă s-a deslanțuit și aici febra tifoidă. Deținuții erau invinuiți că beau prea multă apă.

S T R A M B A

Tot la dig și în condiții de exterminare se lucra și aici. Printre schingiuitorii s-a reținut plutonierul major Lungu Nicolae.

Janinski comandant 1959

B A R A G A N U L

Drame cumplite au fost nu numai cu cei arestați, chinuți sau exterminați prin închisori, dar și cu oamenii de afară care se mai bucurau de ceva libertate. Ei au fost dați afară din servicii, copii și familiile arestatilor persecutate permanent iar alții din toate regiunile țării s-au pomenit ridicați în plina noapte suți în bou-vagoane și aruncați în Bărăgan, în mijlocul câmpului, fără nici un acoperământ sau posibilitatea de a bea o gură de apă.

Așa s-au petrecut lucrurile cu macedonenii, basarabenii, bănățenii, fie români sau șvabi, bihoreni și cu cei "eliberati" din temnițe.

Astfel s-au infiripat așezări noi din chirpici, sau bordeie, ce s-au numit sate, printre ele: Bumbăcari, Dâlga, Căldarușa, Pribeagu, Lătești, Rubla, Valea Călmațui, Ionești și multe altele.

Acest sistem de dislocare al populației "refractare" era copiat după cel sovietic, ca de altfel toată metodologia de exterminare.